

Kommentar till valet i Venezuela

Kommentar till valet i Venezuela

Så har då de preliminära valresultaten presenterats. Dessa preliminära resultat kommer att kontrolleras. Valmyndigheten kommer inom kort att redovisa resultaten för varje vallokal. Det är möjligt tack vare det automatiserade röstsystemet. Oppositionen har haft möjlighet att delta i röstsammanräkningen.

Några reflektioner och kommentarer.

Valdeltagandet var ovanligt högt, 59 procent. Vid de senaste valen valde oppositionen att uppmana till valbojkott vilket ledde till att Maduros regeringsparti fick en överväldigande majoritet i Kongressen och delstatsregeringarna. Oppositionen ändrade nu taktik och deltog.

I Venezuela vinner den kandidat presidentposten som får flest röster. Tio kandidater ställde upp. Maduros ?Gran Polo Patriotico? (flera partier) fick preliminärt drygt 51 procent av rösterna. Högerens homofobe, kvinnohatande rasist (se <https://svensk-kubanska.se/vem-ar-oppositionens-kandidat-i-venezuela/>) Edmundo González PUD (också flera partier) fick drygt 44 procent. Fast egentligen var det hans uppdragsgivare, Maria Machado som fick rösterna. (I samma artikel som nämns ovan beskrivs också denne person). Övriga åtta kandidater fick dela på 4,6 procent.

Bolagsmedierna säger att kandidater förbjöds ställa upp. Det stämmer att USA:s gunstling Maria Machado, enligt domstolsbeslut, inte får ställa upp i val. Det då hon representerat Panama i OAS och krävt militär intervention mot Venezuela. Hon har också arbetat för låtsaspresidenten Juan Guaido vars korrupta klick förskingrat miljontals dollar, stulna från Venezuela. Inte så märkligt om man betänker att dömda personer i USA över huvud taget inte får rösta i många delstater. Någonsin.

Oppositionen säger att Maduro använt statsmedel för sin kampanj. Det är möjligt och mer än vad jag vet. Det man inte nämner är de miljardbelopp som de själva fått tillgång till, genom exempelvis att Storbritannien beslagtagit Venezuelas guldreserv och USA stulit den venezolanska bensinmackskedjan Citgo.

Nu säger bolagsmedierna att två uppgifter om valresultatet står mot varandra: Att Maduro vann med 51,2 procent respektive att González vann med 70 procent. Men saken är ju den att den första uppgiften kommer från valmyndigheten och den andra från herr González. Oppositionen betecknar sin seger som ?historisk?, den största segern i landets historia. Bolagsmedierna kräver bevis från valmyndigheten, men inga bevis på oppositionens häpnadsväckande uppgifter. I de tidigare 30-talet valen som hållits sedan 1999 har något valfusk aldrig kunnat påvisas. Så med stor sannolikhet är valmyndighetens siffror korrekta och oppositionens ?hitta-på? siffror.

Det hävdas i bolagsmedier att valobservatörer inte fick vara med. Det är lögn. Sant är att valobservatörer från EU och USA inte var välkomna. Det på grund av den krigföring, via sanktioner, som dessa driver mot Venezuela. Inte heller ett gäng avdankade före detta högerpresidenter från Latinamerika, som bjudit in sig själva, kom längre än till Panama. De misslyckades med den medieshow de hade tänkt sätta upp tillsammans med oppositionen. Men cirka 800 valobservatörer fanns på plats. Från det välrenommerade Carter

Center i USA, från FN, från den latinamerikanska samarbetsorganisationen Celac och från de Karibiska staternas organisation Caricom. Dessutom hade båda grannländerna Brasilien och Colombia skickat valobservatörer.

Det hävdas också i bolagsmedierna att venezolaner i utlandet inte kunnat rösta. Utlandsröstning görs normalt vid ambassader och konsulat. Eftersom flera västländer inte erkänner Venezuelas nuvarande regering finns det heller inga ambassader. Så vems är felet att de inte kunnat rösta?

I bolagsmedierna hävdas att opinionsundersökningar före valet visade på en förkrossande övervikt för oppositionen. Det de inte nämner är att dessa opinionsundersökningar var högerns egna. Det finns liknande opinionsundersökningar från regeringspartiet och dessa visade på klar övervikt för Nicolas Maduro. Dessa förtigs totalt av bolagsmedierna. Opinionsundersökningar i Venezuela är notoriskt opålitliga.

Högern hävdar att de vann med 70 procent! Till och med Sveriges Radios utsände går snabbt förbi den skrattretande siffran, även om hon inte ifrågasätter den. Siffran kan säkert stämma för någon enskild vallokal i Caracas överklassområden, men att det skulle vara valresultatet är nog inte många som tror.

Bolagsmedier hänvisar till vallokalsundersökningar som skulle visa att oppositionen skulle vinna. I till exempel Sverige utförs vallokalsundersökningar av forskare. Nu förekommer inte sådana undersökningar i Venezuela, utan det är åter oppositionen som fabricerar vilka siffror de vill.

Tittar man på valkampanjen så har Maduro dragit betydligt större folkmassor och entusiasm än oppositionen. Den tidigare okände 75-åriga och skröplige byråkraten Edmundo González har knappast väckt någon större entusiasm. Maduros siffror ligger i linje med tidigare val. Han har också presenterat ett klart program för de kommande åren. Oppositionens program har bara en punkt: "Bort med Maduro!" Sedan inser de flesta att oppositionen vill privatisera, privatisera och privatisera ännu mer. Samt vrida klockan tillbaka till före Húgo Chávez. Men det har man inte haft vilja att tala öppet om.

I bolagsmedierna refereras kritik och avståndstagande från valet. Det stämmer när det gäller västvärlden och högerregeringar som Milei i Argentina. Där representanter för Argentinas extremhögerregering öppet deltagit i demonstrationer mot Venezuelas ambassad i Buenos Aires och uttryckt sitt stöd till Machado. Också Chiles Boric, som också tidigare sprungit högerns ärenden, har uttalat sig mot valet. I Sverige kommer säkert ett uttalande efter att regeringen inväntat Vita Husets kommentar. Men progressiva regeringar som de i Kuba, Bolivia, Honduras, Nicaragua hör till de som omgående gratulerat Maduro till valsegern. Hit hör också Ecuadors tidigare president Rafael Correa.

Vad kan man nu förvänta sig? Jo, fortsatt aggression från västvärlden, med sanktioner och fördömanden. I vilken mån oppositionen kommer att ta till våld återstår att se. Vid tidigare sabotage, mordbränder och våldsdåd har detta slagit tillbaka mot dem själva då vanligt folk inte är intresserade av att lamslå samhället. Likaså är det fullt möjligt att González eller Machado utropar sig till president. Det har ju skett tidigare med Juan Guaidó (som Machado arbetade för). Inte heller det var något lyckat recept. De närmaste dagarna kommer att visa hur oppositionen tänker agera. Det är som tidigare utanför Venezuela som det viktiga stödet finns och besluten tas. Machado har tidigare bett om US-amerikansk intervention. Vi kan räkna med fortsatt fiendskap och sanktioner från delar av omvärlden och att oppositionen fortsätter att samarbeta och förlita sig på utländskt stöd.

Med valresultatet tar Venezuela ett stort steg mot medlemskap i BRICS. Vi ser hur den multipolära världsordningen stärks och Väst, med det tidigare allsmäktiga USA i högsätet, stegvis försvagas. Detta är en triumf för suveräniteten och för ett integrerat Latinamerika. Venezuela kommer att fortsätta att vara viktigt i projektet för att bygga en annan värld, det globala syd, tillsammans med BRICS.

Det finns förstås mycket mer att säga om valet, Maduro och Venezuela. Det finns många missförhållanden att kritisera. Men segern för Maduro är otvivelaktigt ett bakslag för Washington och dess ?regelbaserade världsordning?. Alltså en ordning som Vita Huset egenmäktigt bestämmer. Och segern är en framgång för de krafter som vill se en multipolär värld där ländernas naturrikedomar tillfaller den egna befolkningen. Varken kupp försök, sabotage, mediekampanjer, mordförsök eller sanktioner har lyckats krossa Chavismen. Den lever till förtret för den internationella högern.

Zoltan Tiroler 2024-07-29